

[Steen.]

en Gennemgang af de to Betænkninger, paa Grundlag af hvilke disse to Lovforslag er udarbejdet, og en Prøvelse af den Motivering, der i Bemærkningerne gives for dem, efterlader hos mig det Indtryk, at den højtærede Justitsminister ved Udarbejdelsen af disse Lovforslag har haft en overordentlig heldig Haand. Hvad Færdselslovsforslaget angaar, betragter jeg det saaledes, at med det er i Virkeligheden skrevet Automobilismens Frihedsbrev for Danmark. Hidtil har det jo været saaledes, at man i Regelen vedrørende Færdselen opfandt flere og flere Bestemmelser om, hvad de motorkørende skulde iagttage, hvad de maatte og ikke maatte, hvorimod andre Mennesker maatte, for at sige det populært, tosse rundt saa nogenlunde, som det passede dem. Saaledes som det nu foreliggende Forslag til Færdselslov er udarbejdet, vil det virkelig blive en Færdselslov, der gør et alvorligt Forsøg paa at skabe ordnede Regler ikke alene for Automobilkørsel, men for Færdselen i det hele taget.

Man kan ikke undgaa ved Gennemlæsningen af det Arbejde fra Udvalget, der danner Grundlaget for Lovforslagene, at faa det Indtryk, at det er et dygtigt Arbejde, udført af Fagfolk, men det er unægtelig ogsaa gaaet her, som det altid gaar Fagfolk og Specialister, at de bygger det, de har at gøre med, lidt mere systematisk op, end der er Brug for i det praktiske Liv. Derfor gælder min Anerkendelse overfor den højtærede Minister ikke alene, hvad han har taget med, og hvad han stiller Forslag om, men den gælder ogsaa i fuldt Omfang de Ting, han har udeladt, den gælder for Færdselslovens Vedkommende den Tanke, som Udvalget havde ført frem, at det skulde forbydes Fodgængere at gaa skraat over Gaden. Det er en af den Slags Ting, som mange, naar det nævnes, straks gaar ind paa, idet de tænker: det er vist ogsaa rigtigt. Men jeg er overbevist om, at ved nærmere Gennemtænkning og Overvejelse deraf vil det Indtryk vise sig ikke at kunne holde. I den højtærede Ministers Forelæggelsestale giver han Udtryk for, at han ogsaa har været inde paa Overvejelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt man burde gaa til Forbud mod Tobaksrygning for Automobilister i den Tid, de kører Automobil. Jeg forstaaer meget vel, hvad der kan føre ind paa Overvejelser af den Art, men jeg er sikker paa, at det er rigtigt, at en Bestemmelse derom er udeladt. Den Begrundelse, der kunde gives for et saadant Forbud, saa længe den aabne Vogn-type var den almindelige, er efter min Opfat-

telse ikke længere gyldig i samme Omfang som tidligere, efter at den lukkede Vogn-type er blevet den almindelige. At drage Tobak ind blandt de Ting, man skal afholde sig fra, tror jeg det er klogt *ikke* at gøre. Jeg er ganske enig i den Opfattelse, som Statsministeren har givet Udtryk for, at en god Cigar styrker Tanken, men ryger man alt for mange af dem, virker det naturligvis anderledes. Men der er enkelte andre Bestemmelser af tilsvarende Karakter som dem, jeg her anerkender, at Ministeren ikke har taget med, som er smuttet med, og om hvilke jeg tror, at de ikke rigtig hører hjemme i en Færdselslov. Der er en Bestemmelse som den, der gaar ud paa, at hvis en motorkørende kommer til at foraarsage et eller andet — f. Eks. det, der nævnes et Sted til sidst blandt de Ting, Opmærksomheden henledes paa, nemlig at paakøre en Hund, naar der ikke er nogen, der ser det —, skal vedkommende være pligtig til inden 12 Timer at melde til Øvrigheden, at han har været ude for noget saadant. Jeg tror, at noget saadant mere er Udtryk for, hvordan Menneskene burde være, end hvordan de er. Hvis den Tillid overfor Lovovertrædere, som dette er Udtryk for, virkelig er til Stede hos Ministeren, saa tror jeg, han skulde udvide denne Bestemmelse til at omfatte Lovovertrædere i al Almindelighed, for det vilde lette Politiets Arbejde væsentligt. (*Hedelbund*: Ogsaa Indbrudstyre?). Ja, jeg har sagt: udvides til at omfatte alle Lovovertrædere; Indbrudstyre betragter jeg ogsaa som Lovovertrædere. Nu skal jeg ikke være onskabsfuld og finde flere af den Art Bestemmelser frem; det kunde man let. Jeg tror, at den Slags Bestemmelser snarere hører hjemme i den Færdselslovs, som der er Ønske om at gøre tilgængelig for Offentligheden, end i Færdselsloven.

Det er gaaet under denne Debat, som det altid vil gaa, naar disse Spørgsmaal rejses, nemlig at et af Hovedpunkterne i Debatten bliver Spørgsmaalet om, hvorledes man klarere skal stille sig overfor Alkoholspørgsmaalet, Ædruelighedsspørgsmaalet, i Forbindelse med Hensynet til Færdselsikkerheden. Der maa jeg straks sige, at alle de skærpede Regler, de foreliggende Lovforslag her indeholder, kan jeg tiltræde, og jeg hilser med stor Tilfredshed paa Linie med, hvad jeg straks sagde om Færdselslovens hele Karakter, at Kravet om Ædruelighed for den, som ved sin Færdsel udsætter andre for Fare, skal udvides til at omfatte ikke alene Automobilister, men ogsaa dem, der kører med Hestekøretøj eller Cykle.

I den Ordførertale, som det ærede Med-